

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Wolff

Repertoriumnummer 2015 / 2273
Datum van uitspraak 24 november 2015
Rolnummer 2013/AR/2199

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Gemeenschapsmerk
Vordering nietigverklaring – art. 7.1. b) en c) en art. 52.1. a) en b) GMV
Gebrek aan onderscheidend vermogen
Depot te kwader trouw
Inbreuk art. 9.1. b) GMV
Art. 95 en 96, 1°, a) WMPC oud,
thans art. VI 104 en 105, 1° a WER
Inbreuk handelsnaam
Stopzetting gebruik domeinnaam

Seven Cycles Inc
t/
N7evenbikes BVBA

Hof van beroep Brussel

Arrest

8^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

AANGEBODEN OP :
27 -11- 2015
NIET TE REGISTREREN
DE ONTVANGER <i>D'HOOGHEER</i>

Akt 100-6° GMVO

792 adreco lev + n.s.

Akt 118 WSP -> Fed Economie

COVER 01-00000325034-0001-0050-01-01-1

De vennootschap naar buitenlands recht SEVEN CYCLES INC., met zetel in de Verenigde Staten van Amerika, 02472 Watertown, Massachusetts, 125 Walnut Street, woonstkeuze doend bij haar raadslieden,

appellante,
vertegenwoordigd door Mr. Paul MAEYAERT en Mr. Jeroen MUYLDERMANS, advocaten te 1000 BRUSSEL, Havenlaan 86 C B.414;

tegen

N°7EVENBIKES B.V.B.A., met maatschappelijke zetel te 8870 IZEGEM, Kachtensplein 13,

geïntimeerde,
vertegenwoordigd door Mr. CALLENS Pieter, advocaat te 8500 KORTRIJK, President Kennedypark 37.

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis dat op 25 juni 2013 werd uitgesproken door de rechtbank van koophandel te Brussel.

Er wordt geen akte van betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig voor appellante, de vennootschap naar buitenlands recht SEVEN CYCLES Inc., neergelegd ter griffie van het hof op 9 oktober 2013. Het is regelmatig naar de vorm.

I. De bestreden beslissing

1. Bij het bestreden vonnis heeft de eerste rechter de vorderingen van appellante en geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond verklaard en de kosten omgeslagen.

6049

II. De vorderingen van de partijen voor het hof

2. Appellante, de vennootschap naar buitenlands recht SEVEN CYCLES Inc., verzoekt het hof om :

“Het hoger beroep van Seven Cycles ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Akte te nemen dat het incidenteel beroep van N7even beperkt is, en het incidenteel beroep in elk geval ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Dienvolgens het vonnis *a quo* te vernietigen in de mate dat het de oorspronkelijke hoofdvorderingen ongegrond verklaarde en bijgevolg opnieuw rechtdoend,

- voor recht te zeggen dat geïntimeerde zich in de Europese Unie schuldig maakt aan inbreuk op het Gemeenschapsmerk “SEVEN CYCLES” overeenkomstig artikel 9.1.b) GMVO door voor de commercialisering van haar fietsen, fietstoebehoren en fietskledij gebruik te (laten) maken van het teken:
 - “n7even”,
 - “n°7even”
 -
 -
 - dan wel enig woord met het acroniem van ‘seven’.
- voor recht te zeggen dat geïntimeerde daden heeft verricht die strijdig zijn met de eerlijke marktpraktijken, en met name de artikelen 95 en 96 1°, a) van de WMPC, door het op de markt brengen van en het reclame voeren voor fietsen, fietstoebehoren en fietskledij onder de in het eerste punt genoemde tekens.
- voor recht te zeggen dat geïntimeerde zich schuldig maakt aan inbreuk op de handelsnaamrechten van Seven Cycles in de zin van artikelen 95 en 96 1°, c) WMPC en artikel 8 Unieverdrag van Parijs door gebruik te maken van de handelsnaam

650

“n7even”, “N7EVENBIKES”, of de domeinnaam [“http://n7evenbikes.be”](http://n7evenbikes.be).

- dienvolgens aan geïntimeerde de staking te bevelen van elk gebruik van in de vorige punten aangevochten tekens, als domeinnaam, handelsnaam of teken ter onderscheiding van fietsen, fietstoebehoren en fietskledij en bijgevolg aan geïntimeerde het verbod op te leggen om, in overeenstemming met artikel 103(2) EMVO, in de Europese Unie fietsen, fietskledij en fietstoebehoren verder te (laten) vervaardigen, aan te (laten) bieden, in de handel te (laten) brengen, voor deze doeleinden in voorraad te hebben en het (laten) voeren van reclame hiervoor, onder een van de hierboven genoemde inbreukmakende tekens, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per dag en per eenmalige daad en die zou worden verricht in strijd met het tussen te komen arrest, en dit na een termijn van 60 dagen na de betekening ervan;
- geïntimeerde te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding wegens winstderving van 22.000,00 EUR en de schadevergoeding wegens geleden verlies te begroten op een bedrag van 250,00 EUR per inbreukmakende fiets en 25,00 EUR per inbreukmakend stuk fietskledij verkocht door geïntimeerde in de Europese Unie, onder voorbehoud van wijziging in de loop van het geding, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 18 november 2011, datum van de eerste ingebrekestelling, tot aan het vonnis en meer de gerechtelijke interesten tot de dag der algehele betaling;
- dienvolgens voor de exacte begroting van de schadevergoeding en de inbreukmakende massa een deskundige aan te stellen met als opdracht:
 - na te gaan hoeveel fietsen en stukken fietskleding geïntimeerde exact heeft verkocht in de Europese Unie, inclusief tijdens de eventueel toe te kennen uitlooperperiode;
 - geïntimeerde te bevelen om aan de deskundige inzage te verschaffen in alle zakelijke en boekhoudkundige documenten die laatstgenoemde nuttig acht voor de goede vervulling van diens opdracht, onder verbeurte van een dwangsom van 500€ per dag en per document waarvoor geïntimeerde weigert inzage te verschaffen;

6051

- de deskundige te bevelen om van het voorgaande een gemotiveerd rapport op te stellen en laatstgenoemde te bevelen zijn/haar rapport ter griffie neer te leggen binnen een termijn van 2 maand na aanvaarding van diens aanstelling, minstens binnen de maand na het einde van een eventuele uitlooperperiode;

In elk geval:

- Seven Cycles toe te laten om het tussen te komen arrest bij uittreksel te laten publiceren in twee Belgische vakbladen naar keuze, te betalen door geïntimeerde op eenvoudig vertoon van de pro forma facturen;
- De beslissing over de rechtsplegingsvergoeding aan te houden tot na de schadebegroting.”

3. Geïntimeerde, N°7EVEN BIKES BVBA, verzoekt het hof :

In hoofdorde :

- het incidenteel beroep van geïntimeerde ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens het Gemeenschapsmerk SEVEN CYCLES van appellante nietig te verklaren overeenkomstig artikel 7.1. b) en 7.1. c) GMV en ambtshalve de doorhaling ervan te bevelen voor alle waren en diensten waarvoor het merk is ingeschreven;

In ondergeschikte orde :

- het hoger beroep van appellante, indien ontvankelijk, af te wijzen als ongegrond en het bestreden vonnis te bevestigen in de mate waarin het de hoofdvorderingen van appellante ongegrond verklaarde;

In meer ondergeschikte orde :

- het Gemeenschapsmerk SEVEN CYCLES van appellante nietig te verklaren overeenkomstig artikel 52.1. b) GMV en ambtshalve de doorhaling ervan te bevelen voor alle waren en diensten waarvoor het merk is ingeschreven;

In ieder geval :

PAGE 01-00000325034-0005-0050-01-01-4

4052

- de door appellante gevorderde maatregelen af te wijze dan wel ernstig te herleiden zoals door geïntimeerde uiteengezet;
- appellante te veroordelen in alle kosten van het geding, inclusief een rechtsplegingsvergoeding begroot op 11.000 euro.

III. Situering van het geschil

4. Appellante is een onderneming die sedert 1997 actief is als producent en verdeler van fietsen en fietsaccessoires.

Appellante voert, samengevat, de volgende feiten aan :

De fietsen van SEVEN CYCLES zijn innovatieve producten die garant staan voor kwaliteit. SEVEN CYCLES heeft zich doorheen de jaren in het bijzonder gespecialiseerd en op de markt gepositioneerd als producent van op maat gemaakte fietsen(frames) bestaande uit kwalitatieve en hoogwaardige materialen, zoals titanium, carbon en staal. Haar fietsmodellen zijn zeer uiteenlopend en hebben betrekking op gewone ("touring") wegfietsen, racefietsen, cyclocrossfietsen, "commuter & urban" fietsen (vrij vertaald: pendel- en stadsfietsen), mountainbikes en zelfs tandems.

De fietsen en accessoires van SEVEN CYCLES worden in het bijzonder gekenmerkt door het onderscheidende teken "SEVEN" dat stevast prominent en in het oog springend op de waren wordt aangebracht. De fietsen zien er, bij wijze van voorbeeld, als volgt uit:

4013

Daarmee samenhangend, brengt SEVEN CYCLES eveneens fietskleding en fietsaccessoires op de markt:

Appellante, die na haar oprichting in 1997 actief was in de VS, breidde haar activiteiten uit naar de andere delen van de wereld. In 1998 verschepte zij haar eerste fiets naar het Europese continent.

In Europa heeft appellante een netwerk van onafhankelijke verdelers uitgebouwd, hoofdzakelijk in het Verenigd Koninkrijk en in Duitsland. Zij is eveneens lokaal aanwezig in Frankrijk, Ierland, Spanje, Portugal en Zweden. De verdeling en promotie van de fietsen geschiedt aldaar veelal door onafhankelijke vennootschappen die elk, in hun territorium, fietsen van appellante verdelen.

4054

In de Benelux verdeelt appellante haar fietsen sedert 2003 via de Belgische vennootschap Filip Sport NV, met zetel te Hoeilaart. Filip Sport, die weliswaar eveneens andere fietsen verkoopt dan deze van appellante, is de exclusieve verdeler van appellante in de Benelux. Deze vennootschap verkoopt ofwel rechtstreeks aan de consument, ofwel aan andere fietsenhandelaars in de Benelux.

Op 22 maart 2008 werd de domeinnaam www.sevencycles.be geregistreerd. Dit gebeurde op naam van Karel Vercruyssen van Filip Sport.

Appellante is houder van, onder meer, het Gemeenschapsmerk (woordmerk) SEVEN CYCLES, aangevraagd op 18 juni 2012 en ingeschreven op 30 november 2010 onder nr. 9187345 voor waren in klasse 12 : rijwielen, fietsframes, klasse 21 : waterflessen en klasse 25 : kleding, schoeisel, hoofddekseis.

Volgens appellante koos zij voor voormeld merk omdat SEVEN een traditioneel cijfer is dat een positieve connotatie in zich draagt en op dat ogenblik niet reeds specifiek gebonden was aan andere identieke of overeenstemmende producten. Zij verwijst naar haar stuk I. 1.

Appellante verwijst naar haar stukken II. 1 tot en met 21 om te stellen dat het succes van SEVEN CYCLES gepaard gaat met een aanzienlijke media aandacht.

5. Geïntimeerde, N°7EVENBIKES BVBA, is een Belgische onderneming die zich eveneens specialiseert in de productie en de verkoop van fietsen.

Geïntimeerde voert, samengevat, de volgende feiten aan :

Tijdens zijn wielloopbaan bracht de heer Hoornaert, gewezen professionele wielrenner (weliswaar kortstondig) en wielervriend, op zijn fiets en helm stevast het cijfer 7 aan als geluksbrenger.

De heer Hoornaert startte in 2009 in bijberoep met de ontwikkeling en assemblage van eigen racefietsen onder het teken "n°7even". Zowel op foto's van de ontwerpen van racefietsen als in e-mails gebruikte de heer Hoornaert systematisch de handelsnaam "n°7even".

Onder dezelfde handelsnaam stelde de heer Hoornaert zijn eigen racefietsen voor het eerst voor aan het grote publiek op de internationale fietsbeurs VeloFollies te Kortrijk in januari

W55

2010. De eerste verkopen van racefietsen onder de naam "n°7even" vonden hierop aansluitend plaats.

Op 19 oktober 2010 deed de heer Hoornaert bij het BHIM (Bureau voor de Harmonisatie van de Interne Markt) een aanvraag tot inschrijving van het volgende Gemeenschapsmerk voor waren in klassen 12, 25 en 28 :

Het BHIM kende slechts op 27 december 2010 een indieningsdatum toe aan de merkaanvraag omdat de heer Hoornaert, die zelf zijn merk had gedeponereerd en die niet vertrouwd was met de registratieprocedure, de aanvraagtaxen niet onmiddellijk bij het indienen van zijn aanvraag had voldaan.

Door appellante werd geen oppositie ingesteld tegen de inschrijving van het merk van de heer Hoornaert onder nr. 009459281.

Op 1 februari 2011 ging de heer Hoornaert over tot de oprichting van geïntimeerde, de vennootschap N°7EVENBIKES.

De fietsen, kleding en accessoires (drinkbussen) die door geïntimeerde gecommmercialiseerd worden, zien eruit als volgt :

4056

Geïntimeerde stelt dat zij op korte termijn een sterke plaats wist te verwerven binnen de Beneluxmarkt van aluminium- en carbonfietsen.

Zij voert aan dat zij met haar racefietsenmerk steevast aanwezig is op alle toonaangevende internationale fietsbeurzen zoals Velofollies en Bikemotion Benelux.

Geïntimeerde werkt met een vaste handelsagent die haar dealernetwerk (thans een 48-tal dealers) uitbouwt in België en Nederland en contacten onderhoudt met de onderscheiden verdelers.

Daarnaast heeft geïntimeerde grote aandacht voor marketing. Zij investeert in een eigen website onder de domeinnaam www.7evenbikes.be die werd geregistreerd op 15 oktober 2009, in brochures en verkoopmateriaal, promotiefilmpjes en aanwezigheid op sociale media. Zij doet ook aan sponsoring van wielerploegen, triatlonploegen en individuele triatleten.

Geïntimeerde vervaardigt en verdeelt enkel racefietsen in aluminium en carbon. Mountainbikes en fietsen in titanium behoren niet tot haar gamma.

Geïntimeerde mikt op het middensegment van de racefietsenmarkt. Volgens haar worden haar producten ondergebracht in de categorie "racefietsen middenklassers".

4057

6. Appellante heeft geïntimeerde bij schrijven d.d. 18 november 2011 in gebreke gesteld om het gebruik van onder meer het teken "n7even" ter onderscheiding van fietsen en als handelsnaam te staken.

De ingebrekestelling van appellante werd door geïntimeerde betwist. Zij meende dat er geen sprake was van enige inbreuk op rechten van appellante.

Op 30 januari 2012 werd door de toenmalige raadslieden van appellante een verzoekschrift tot beslag inzake namaak neergelegd bij de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent. Op 10 februari 2012 werd overgegaan tot beslag inzake namaak, zowel op de maatschappelijke zetel van geïntimeerde als in haar montage- en opslagplaats. Er werd overgegaan tot bewarend beslag op de voorraad van geïntimeerde, hoewel hiertoe geen machtiging aan appellante was verleend. Op 14 februari 2012 werd door appellante overgegaan tot de vrijgave van de in beslag genomen voorraad.

Door geïntimeerde werd derdenverzet aangetekend tegen de beschikking waarbij het beslag inzake namaak (beschrijvende maatregelen) was toegestaan. Dit derdenverzet werd gegrond verklaard nu de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent niet bevoegd was om kennis te nemen van het verzoek tot beslag inzake namaak van appellante (het merk waarop zij zich steunde was immers een Gemeenschapsmerk). De beschikking waartegen derdenverzet werd ingetrokken bij beschikking d.d. 5 maart 2012.

Op 5 april 2012 ging appellante over tot dagvaarding van geïntimeerde voor de rechtbank van koophandel te Brussel (procedure ten gronde).

Deze procedure gaf aanleiding tot het vonnis waartegen hoger beroep.

IV. Beoordeling

De vordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmerk SEVEN CYCLES gesteund op artikel 7.1. b) en c) GMV

7. Artikel 4 Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk ("GMV") bepaalt dat Gemeenschapsmerken kunnen worden gevormd "*door alle tekens die vatbaar zijn voor grafische voorstelling, met name woorden, met inbegrip*

4078

van namen van personen, tekeningen, letters, cijfers, vormen van waren of van verpakking, mits deze de waren of diensten van een onderneming kunnen onderscheiden”.

De inschrijving van het merk “SEVEN CYCLES” waarop appellante zich steunt werd aangevraagd op 18 juni 2010. Het merk werd ingeschreven op 30 november 2010.

De tegenvordering tot nietigverklaring van dit merk ingesteld door geïntimeerde is gesteund op artikel 52.1. a) juncto artikel 7.1. b) en 7.1. c) GMV.

Overeenkomstig artikel 52.1.a) GMV wordt het Gemeenschapsmerk op vordering bij het Bureau of op reconventionele vordering in een inbreukprocedure nietig verklaard, wanneer:

“het is ingeschreven in strijd met artikel 7”.

Artikel 7.1 GMV bepaalt verder dat geweigerd wordt van inschrijving:

“b) merken die elk onderscheidend vermogen missen;

c) merken die uitsluitend bestaan uit tekens of aanduidingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, kwaliteit, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst, tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten”.

Geïntimeerde, die op tegenvordering de nietigverklaring vordert van het ingeschreven merk waarop appellante haar inbreukvordering steunt, dient te bewijzen dat de door haar ingeroepen bepalingen van artikel 7.1. b) en c) GMV toepassing vinden en het merk dan ook nietig dient te worden verklaard.

8. Elke weigeringsgrond die in artikel 7.1. GMV wordt opgesomd, dient te worden uitgelegd tegen de achtergrond van het algemeen belang dat aan elk van die gronden ten grondslag ligt.

Wat de absolute nietigheidsgrond van artikel 7.1. c) GMV betreft, dient bij het onderzoek naar de weigering van inschrijving van *“merken die uitsluitend bestaan uit tekens of aanduidingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, kwaliteit, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst, tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de*

4659

dienst of andere kenmerken van de waren of diensten” dan ook rekening te worden gehouden met de nagestreefde doelstelling van deze bepaling.

Het aan artikel 7.1. c) GMV ten grondslag liggende algemeen belang *“bestaat erin te verzekeren dat tekens die een of meer kenmerken beschrijven van de waren of diensten waarvoor inschrijving als merk is aangevraagd, door alle marktdeelnemers die dergelijke waren of diensten aanbieden, vrij kunnen worden gebruikt (zie in die zin arrest BHIM/Wrigley, reeds aangehaald, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”* (HvJ EU 10 maart 2011, C-51/10P, Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, *Jurisp.* 2011 I-01541, punt 37). Tekens en aanduidingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de kenmerken van de waren of diensten waarvoor de inschrijving wordt aangevraagd, worden dus door artikel 7.1. c) GMV als naar hun aard ongeschikt beschouwd om de herkomstaanduidingsfunctie van een merk te vervullen.

De tekens en aanduidingen waarop artikel 7.1. c) GMV doelt, zijn dus slechts die *“welke in het normale gebruik uit het oogpunt van de consument kunnen dienen ter aanduiding, hetzij rechtstreeks, hetzij door vermelding van een van de essentiële eigenschappen ervan, van een waar of dienst als die waarvoor de inschrijving is aangevraagd”* (HvJ EU 20 september 2001, C-383/99, Procter & Gamble/OHIM, *Jurisp.* 2001 I-06251, punt 39).

Overeenkomstig vaste rechtspraak van het Gerecht en het Hof van Justitie EU zal een teken slechts beschrijvend zijn in relatie tot de waar: *“wanneer het met de betrokken waren of diensten een voldoende rechtstreeks en concreet verband heeft, waardoor het betrokken publiek hierin onmiddellijk en zonder verder nadenken een beschrijving van de betrokken categorie van waren en diensten, of van één van de kenmerken ervan, kan zien (arrest Gerecht van 22 juni 2005, Metso Paper Automation/BHIM (PAPERLAB), T-19/04, *Jurisp. blz.* II-2383, punt 25, en arrest RadioCom, punt 22 supra, punt 29)”* (Gerecht 2 december 2008, T-67/07, Ford Motor Co./BHIM (FUN), *Jurisp.* 2008 II-03411, punt 24; Gerecht 16 november 2009, T-298/06, Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, *Jurisp.* 2009 II-00217, punten 20-23).

Die wezenlijke kenmerken dienen bovendien *“op specifieke, niet-vage en objectieve wijze”* te worden aangeduid (Gerecht 2 december 2008, T-67/07, Ford Motor Co./BHIM (FUN), *Jurisp.* 2008 II-03411, punt 32).

In casu bestaat het relevante publiek van waterflessen (klasse 21) en kleding, schoeisel en hoofddeksels (klasse 25) waarvoor het merk werd ingeschreven, uit de normaal

460

geïnformeerde en redelijke omzichtige en oplettende consument van deze waren in de Europese Unie. (cfr. dienaangaande tevens infra).

Wat de fietsen en frames betreft waarvoor het merk werd ingeschreven, oordeelt het hof dat het aandachtsniveau van het relevante publiek van deze waren licht verhoogd is.

In de merkinschrijving wordt geen gewag gemaakt van het materiaal waarin de waren, en in het bijzonder de rijwielen of fietsframes, vervaardigd zijn, noch of ze al dan niet naar maat van hun koper gemaakt worden, noch over de prijsklasse waarin ze gecommmercialiseerd worden (cfr. dienaangaande tevens infra).

Het doelpubliek en de perceptie daarvan moeten in elk geval beoordeeld worden aan de hand van de objectieve modaliteiten waaronder de waren opgegeven in de merkinschrijving in het verkeer worden gebracht, en niet volgens het daadwerkelijke gebruik op een bepaalde nichemarkt (Gerecht 12 januari 2006, T-147/03, Devinlec Développement Innovation Leclerc/OHIM – Time Art, Jurisp. 2066 II-00011, punten 103 en 107) (zie ook infra en de aldaar geciteerde rechtspraak).

Geïntimeerde voert aan dat het merk beschrijvend is omdat consumenten niet gewoon zijn om de herkomst van de waar af te leiden *“uit alleenstaande cijfers zonder grafisch element”* en omdat *“appellante elk gebruik van het cijfer zeven (7) zou kunnen verbieden binnen de context van de wielwereld, wat uiteraard onaanvaardbaar is, niet in het minst nu cijfers in de wielwereld zeer vaak voorkomen en een eigen functie hebben (bijvoorbeeld de nummers van de deelnemers aan wedstrijden, rangschikking, etc.)”*.

Deze bewering kan niet worden bijgetreden.

In de eerste plaats is het ingeroepen Gemeenschapsmerk geen louter cijfer (“7”), maar wel een combinatie van woorden, te weten “SEVEN CYCLES”.

Verder toont geïntimeerde geenszins aan, noch maakt zij aannemelijk, dat het teken “SEVEN CYCLES” door het relevante publiek van de waren waarvoor het merk werd ingeschreven, zal aanzien worden als een aanduiding in het courante handelsgebruik van de hoeveelheid van de waren of een ander kenmerk. Het valt inderdaad niet in te zien hoe de consument in het teken “SEVEN CYCLES” onmiddellijk en zonder verder nadenken, op specifieke, niet-vage en objectieve wijze een voldoende en rechtstreeks verband met die waren herkent. Het feit dat consumenten bijvoorbeeld “zeven fietsen” willen kopen of dat appellante slechts “zeven modellen” op de markt brengt, zoals geïntimeerde laat gelden, overtuigt niet. De woorden

4061

“SEVEN CYCLES” hebben, in alle redelijkheid, geen enkele rechtstreekse band met fietsen of kleding, noch met de andere waren waarvoor het merk werd ingeschreven. Het merk geeft daarentegen aan dat het gaat om fietsen e.a. afkomstig van “Seven”.

In casu kan hoogstens sprake zijn van een suggestie, doordat appellante met het woord “Seven” verwijst naar het getal zeven, dat een positieve connotatie in zich draagt (de beide partijen zijn het daarover eens). Dit vormt echter geen beschrijving van de waar, aangezien, wanneer “een onderneming op indirecte en abstracte wijze een positief imago aan zijn waren wil geven, zonder evenwel de consument rechtstreeks en onmiddellijk te informeren over een bepaalde kwaliteit of een bepaald kenmerk van de betrokken waren, (...) er sprake (is) van suggestie en niet van aanduiding in de zin van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 [zie in die zin arresten Gerecht van 31 januari 2001, Sunrider/BHIM (VITALITE), T-24/00, Jurispr. blz. II-449, punt 24, en 9 oktober 2002, Dart Industries/BHIM (UltraPlus), T-360/00, Jurispr. blz. II-3867, punt 27, en arrest EUOPREMIUM, punt 32 supra, punt 37]” (Gerecht 2 december 2008, T-67/07, Ford Motor Co./BHIM (FUN), Jurispr. 2008 II-03411, punt 33; HJEU 21 januari 2010, C-398/08 P, Audi/OHIM (Vorsprung durch Technik), Jurispr. 2010 I-00535, punten 44-45).

Bij gebrek aan een voldoende rechtstreekse band met de waren, blijft ook het algemeen belang gevrijwaard voor andere marktdeelnemers om desgevallend beschrijvende aanduidingen te gebruiken in relatie tot hun waar of dienst. Het argument van geïntimeerde dat appellante elk gebruik van het cijfer “7” in de context van wielervedstrijden zou kunnen verbieden, is ongegrond. Het gebruik van het cijfer “7” als rugnummer of rangschikking is geen gebruik als merk, met name ter aanduiding van de herkomst van de waar, en kan derhalve geen afbreuk doen aan één van de functies van het merk “SEVEN CYCLES”.

10. Wat de absolute nietigheidsgrond van artikel 7.1. b) GMV betreft, geldt dat beschrijvende tekens in de zin van artikel 7.1. c) evident ook elk onderscheidend vermogen missen in de zin van deze bepaling. Hoewel er dus een zekere overlapping bestaat tussen beide gronden, vormt artikel 7.1. b) GMV een restcategorie van tekens die van inschrijving geweigerd moeten worden. Immers, tekens kunnen “*elk onderscheidend vermogen missen in de zin van dit artikel 7, lid 1, sub b, om andere redenen dan dat zij eventueel een beschrijvend karakter hebben (zie omtrent dezelfde bepaling in artikel 3 van richtlijn 89/104, reeds aangehaalde arresten Koninklijke KPN Nederland, punt 86, en Campina Melkunie, punt 19)*” (HvJ EU 10 maart 2011, C-51/10P, Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, Jurispr. 2011 I-01541, punt 46).

uob2

In de mate dat het teken dus niet reeds beschrijvend is in relatie tot de waar in de zin van artikel 7.1. c) GMV, doelt de bepaling van artikel 7.1. b) GMV in het bijzonder op tekens die overdreven eenvoudig of banaal zijn of bestaan uit geometrische basisfiguren, zoals lijnen, rechthoeken of punten, die niet van aard zijn om enige boodschap aan de consument over te brengen omtrent de herkomst van de waren, zodat consumenten het teken niet als merk zullen percipiëren (Gerecht 9 december 2010, T-282/09, Fédération internationale des logis/OHIM, *Jurisp.* 2010 II-00264, punt 20; HvJ EU 15 september 2005, C-37/03P, Biold, *Jurisp.* 2005 I-07975, punten 72-74). Het algemeen belang dat ten grondslag ligt aan artikel 7.1. b) GMV valt samen met de wezenlijke functie van het merk, hetzij de herkomstaanduidingsfunctie : een merk heeft onderscheidend vermogen wanneer het zich ertoe leent, de waar waarvoor de inschrijving is aangevraagd, als afkomstig van een bepaalde onderneming te identificeren en dus deze waar van die van andere ondernemingen te onderscheiden.

Om te oordelen of een merk al dan niet elk onderscheidend vermogen mist in de zin van de door geïntimeerde ingeroepen bepalingen, dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het depot van het merk, te weten in casu op 18 juni 2010.

Het onderscheidend vermogen dient te worden beoordeeld ten aanzien van de waren of diensten waarvoor de inschrijving is aangevraagd en uitgaande van de perceptie ervan door het relevante publiek.

Het merk dient de consument de waarborg te kunnen bieden dat alle van dat merk voorziene waren of diensten zijn vervaardigd of verricht onder controle van een en dezelfde onderneming die verantwoordelijk kan worden geacht voor de kwaliteit ervan (HvJ (EU) 18 juni 2002, C-299/99, Koninklijke Philips Electronics VN v Remington Consumer Products Ltd, punt 30).

Een minimaal onderscheidend vermogen is voldoende om de weigeringsgrond van artikel 7.1. b) GMV uit te sluiten (Gerecht 10 oktober 2007, T-460/05, Bang & Olufsen/OHIMn punt 45).

Volgens geïntimeerde mist het merk van appellante elk onderscheidend vermogen. Volgens haar stelt het merk het relevante publiek niet in staat de herkomst van de waar waarvoor het merk werd ingeschreven te identificeren, aangezien het merk is samengesteld uit het beschrijvende element "CYCLES", wat zoveel betekent als fietsen, alsmede uit het element "SEVEN", hetgeen geïntimeerde bestempelt als de Engelse vertaling van het cijfer "zeven".

4063

Het hof heeft hiervoor reeds vastgesteld dat het door appellante ingeroepen merk SEVEN CYCLES geen cijfer is, met name het cijfer "7", doch wel een combinatie van (twee) woorden. Daar waar "CYCLES" onderscheidend vermogen ontbeert in relatie tot fietsen, aangezien het met betrekking tot die waren beschrijvend is, geldt dit echter niet voor het woord "SEVEN".

Het woord of teken "SEVEN" is geen louter cijfer, doch een woord. Dit woord is niet beschrijvend voor de waren waarvoor het merk werd ingeschreven.

Uit het feit dat dit eerste element een woord betreft, en geen louter cijfer ("7"), vloeit meteen voort dat geïntimeerde zich niet nuttig kan beroepen op de bewering dat consumenten niet gewoon zijn om de herkomst van de waar af te leiden uit "*alleenstaande cijfers zonder enig grafisch element*".

Hoe dan ook worden de beweringen van geïntimeerde niet gestaafd.

De bewering dat Seven Cycles haar Gemeenschapsmerk steevast zou gebruiken in combinatie met een gestileerde "7", waardoor zij het gebrek aan onderscheidend vermogen van de woordcombinatie grif zou erkennen, wordt tegengesproken door appellante en de door haar neergelegde stavingstukken (onder meer stuk II. 8 bis van appellante).

Aangezien niet blijkt dat het element "SEVEN" in de perceptie van het relevante publiek elk onderscheidend vermogen mist, geldt deze vaststelling a fortiori voor de combinatie van de woorden "SEVEN CYCLES". Appellante verwijst terecht naar de volgende rechtspraak van het Hof van Justitie EU : "*Voor een samengesteld merk (...), mag bij de beoordeling of dat merk onderscheidend vermogen bezit niet alleen elk van de termen of bestanddelen afzonderlijk worden onderzocht, maar deze beoordeling moet in elk geval gebaseerd zijn op de door dat merk bij het relevante publiek opgeroepen totaalindruk en niet op het vermoeden dat elementen die afzonderlijk beschouwd onderscheidend vermogen missen, ook bij combinatie ervan dat vermogen niet kunnen hebben (zie in die zin arrest van 16 september 2004, SAT.1/BHIM, C-329/02 P, Jurispr. blz. I-8317, punt 35). De enkele omstandigheid dat elk element afzonderlijk onderscheidend vermogen mist, betekent immers nog niet dat de combinatie ervan geen onderscheidend vermogen kan hebben (arrest van 15 september 2005, BioID/BHIM, C-37/03 P, Jurispr. blz. I-7975, punt 29)*" (HJEU 8 mei 2008, C-304/06P, Eurohypo/OHIM, Jurisp. 2008 I-03297, punt 41).

11. Het hof besluit dat de middelen van geïntimeerde geput uit artikel 52.1. a) GMV juncto artikel 7.1. b) en c) GMV ongegrond zijn.

4064

De vordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmerk SEVEN CYCLES gesteund op artikel 52.1. b) GMV

12. Overeenkomstig artikel 52.1. b) GMV wordt het Gemeenschapsmerk op vordering van het Bureau of op reconventionele vordering in een inbreukprocedure nietig verklaard wanneer de aanvrager bij de indiening van de aanvraag te kwader trouw was.

Volgens geïntimeerde was appellante op 18 juni 2010 te kwader trouw bij de indiening van haar aanvraag om het merk SEVEN CYCLES in te schrijven.

De bewijslast rust op geïntimeerde.

De beoordeling van de kwade trouw dient te gebeuren met inachtneming van alle relevante omstandigheden ("factoren") van het concrete geval.

Aangaande de beoordeling van de kwade trouw waarvan sprake in artikel 52.1. b) GMV, dat een autonoom Unierechtelijk begrip is, werd duiding gegeven in de arresten "Goldhase" (HvJ EU 11 juni 2009, C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/Franz Hauswirth, Jurisp. 2009 I-04893, punten 34-53) en "Yakult" (HvJ EU 27 juni 2013, C-320/12, Malaysia Dairy Industries/ Ankenævnet for Patenter og Varemærker, nog niet gepubliceerd, punten 29 en 36) van het Hof van Justitie EU.

In het arrest Goldhase werd het volgende overwogen :

Er zij op gewezen dat de kwade trouw van de aanvrager in de zin van artikel 51, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 globaal moet worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante factoren van het concrete geval.

Wat inzonderheid de in de prejudiciële vragen vermelde factoren betreft, te weten:

- het feit dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde in ten minste één lidstaat een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd;*
- het oogmerk van de aanvrager om die derde het verdere gebruik van dit teken te beletten, en*
- de omvang van de rechtsbescherming die het teken van de derde en het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, genieten,*

4065

dienen de hierna volgende preciseringen te worden verstrekt.

In de eerste plaats dient er ten aanzien van de woorden „behoorde te weten”, genoemd in de tweede prejudiciële vraag, op te worden gewezen dat een vermoeden van wetenschap van de aanvrager van het gebruik door een derde van een gelijk of overeenstemmend teken voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, met name kan voortvloeien uit de algemene bekendheid in de betrokken economische sector van dat gebruik, waarbij deze bekendheid onder meer uit de duur van dat gebruik kan worden afgeleid. Hoe ouder dit gebruik, hoe waarschijnlijker immers dat de aanvrager er op het tijdstip van de indiening van de merkaanvraag kennis van had.

Vastgesteld moet evenwel worden dat de omstandigheid dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde in ten minste één lidstaat sedert lang een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, op zich niet volstaat als bewijs van de kwade trouw van de aanvrager.

Derhalve moet bij de beoordeling van bestaan van kwade trouw tevens het oogmerk van de aanvrager op het tijdstip van de indiening van de merkaanvraag in aanmerking worden genomen.

Dienaangaande zij opgemerkt dat, zoals de advocaat-generaal in punt 58 van haar conclusie aangeeft, het oogmerk van de aanvrager op het relevante tijdstip een subjectief gegeven is dat moet worden vastgesteld aan de hand van de objectieve omstandigheden van het voorliggende geval.

Het oogmerk om een derde te beletten een product te verkopen, kan in bepaalde omstandigheden op kwade trouw van de aanvrager wijzen.

Dat is met name het geval wanneer achteraf blijkt dat de aanvrager een teken als gemeenschapsmerk heeft laten inschrijven zonder de bedoeling dit merk te gebruiken, maar enkel om de toegang van een derde tot de markt te verhinderen.

In dat geval vervult het merk immers niet zijn wezenlijke functie, te weten aan de consument of de eindverbruiker de identiteit van oorsprong van de betrokken waar of dienst waarborgen in dier voege dat hij deze waar of dienst zonder gevaar voor verwarring kan

Wote

onderscheiden van waren of diensten van andere herkomst (zie onder meer arrest van 29 april 2004, Henkel/BHIM, C-456/01 P en C-457/01 P, Jurispr. blz. I-5089, punt 48).

Evenzo vormt het feit dat een derde al geruime tijd een teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het aangevraagde merk en dit teken een zekere mate van rechtsbescherming genoot, een van de relevante factoren voor de beoordeling van het bestaan van kwade trouw van de aanvrager.

In een dergelijk geval zou de aanvrager immers de aan het gemeenschapsmerk verbonden rechten kunnen gebruiken met als enige bedoeling, een concurrent die een teken gebruikt dat op basis van zijn eigen merites reeds een bepaalde mate van rechtsbescherming heeft verkregen, oneerlijk te beconcurreren.

Niettemin kan niet worden uitgesloten dat zelfs in dergelijke omstandigheden, en met name wanneer verschillende producenten op de markt gelijke of overeenstemmende tekens gebruikten voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, de aanvrager een legitiem doel nastreeft met de inschrijving van dit teken.

Dit kan onder meer het geval zijn, zoals de advocaat-generaal in punt 67 van haar conclusie opmerkt, wanneer de aanvrager op het tijdstip van de indiening van de merkaanvraag weet dat een derde – een nieuwkomer op de markt – van dat teken wil profiteren door de presentatie ervan na te bootsen, hetgeen de aanvrager doet besluiten om dit teken te laten inschrijven teneinde het gebruik van deze presentatie te beletten.

(...)

Verder moet bij de beoordeling of sprake is van kwade trouw van de aanvrager eveneens rekening worden gehouden met de mate van bekendheid die een teken genoot op het tijdstip van de indiening van de aanvraag tot inschrijving van dit teken als gemeenschapsmerk.

Deze mate van bekendheid kan immers juist het belang van de aanvrager rechtvaardigen om zich van een ruimere rechtsbescherming van zijn teken te verzekeren.

Gelet op een en ander moeten de gestelde vragen aldus worden beantwoord dat de nationale rechter bij de beoordeling of sprake is van kwade trouw van de aanvrager in de zin van artikel 51, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94, rekening moet houden met alle relevante factoren die het concrete geval kenmerken en die bestonden op het tijdstip van de indiening van de aanvraag tot inschrijving van een teken als gemeenschapsmerk, en met name met:

udf

- *het feit dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde in ten minste één lidstaat een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd;*
- *het oogmerk van de aanvrager om die derde het verdere gebruik van dit teken te beletten, en*
- *de omvang van de rechtsbescherming die het teken van de derde en het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, genieten”*

In zaak Yakult werd door het Hof van Justitie EU overwogen en toegevoegd aan hetgeen voorafgaat :

“Gelet op het voorgaande moet op de eerste vraag worden geantwoord dat artikel 4, lid 4, sub g, van richtlijn 2008/95 aldus moet worden uitgelegd dat het begrip „kwade trouw” in de zin van deze bepaling een autonoom begrip van Unierecht vormt dat eenvormig moet worden uitgelegd in de Unie.

(...)

Blijkens de rechtspraak waarin dit begrip wordt uitgelegd in het kader van die verordening, moet de kwade trouw van de aanvrager globaal worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante factoren van het concrete geval die bestaan op het tijdstip van indiening van de merkaanvraag, zoals onder andere het feit dat de aanvrager wist of behoorde te weten dat een derde een gelijk of overeenstemmend teken gebruikte voor dezelfde of een soortgelijke waar. De omstandigheid dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde een dergelijk teken gebruikt, volstaat op zich echter niet als bewijs van de kwade trouw van deze aanvrager. Bovendien moet rekening worden gehouden met de bedoeling van deze aanvrager op het tijdstip waarop hij de merkaanvraag indient, een subjectief gegeven dat moet worden vastgesteld aan de hand van de objectieve omstandigheden van het voorliggende geval (zie in die zin arrest van 11 juni 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, Jurispr. blz. I-4893, punten 37 en 40-42).”

13. Uit het bovenstaande volgt dat het unierechtelijk begrip kwade trouw voornamelijk doelt op gevallen waarin een derde een eerder gebruik maakte van een teken als merk, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd.

Hieruit volgt dan ook dat de titularis van een oudere handelsnaam enkel een beroep kan doen op de bepaling van artikel 8.4. GMV indien hij het Gemeenschapsmerk wil invalideren,

hetgeen impliceert dat de handelsnaam overigens een meer dan plaatselijke betekenis had op het ogenblik van de merkaanvraag, te weten op 18 juni 2010. Geïntimeerde beroept zich in hoger beroep echter niet langer op de nietigheidsgrond van artikel 8.4. juncto artikel 53.1. c) GMV, noch op artikel 111.1. GMV, waaruit dient afgeleid te worden dat zij erin berust dat die vordering door de eerste rechter ongegrond werd verklaard.

14. Uit de hiervoor aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie EU blijkt dat de kwade trouw dient beoordeeld te worden aan de hand van drie elementen die samen in overweging dienen genomen te worden, te weten :

- het feit dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde in ten minste één lidstaat een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd;
- het oogmerk van de aanvrager om die derde het verdere gebruik van dit teken te beletten, en
- de omvang van de rechtsbescherming die het teken van de derde en het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, genieten.

Geïntimeerde meent kwade trouw in hoofde van appellante te kunnen afleiden uit de volgende omstandigheden :

- geïntimeerde trad in januari 2010 voor het eerst publiek naar buiten op de beurs Velofollies in Kortrijk, waarna zij naar eigen zeggen meteen "*een internationale bekendheid*" verkreeg (zie stuk 6 van geïntimeerde);
- geïntimeerde verkocht in de periode van maart tot juni 2010 zeven fietsen aan particulieren (zie stuk 7 van geïntimeerde);
- de lancering van geïntimeerde werd verslagen in Het Laatste Nieuws (zie stuk 10 van geïntimeerde).

Appellante voert terecht aan dat de verkoop van zeven fietsen door geïntimeerde aan particulieren een zeer beperkte verkoop is, die bovendien niet publiek geschiedde, zodat appellante redelijkerwijze niet kan verondersteld worden daar kennis van gehad te hebben.

Het krantenartikel in de Het Laatste Nieuws waarnaar geïntimeerde verwijst is niet gedateerd, zodat niet vaststaat dat appellante er kennis van had voor de indiening van haar aanvraag tot inschrijving van het merk SEVEN CYCLES. Bovendien laat appellante terecht

4069

gelden dat een internationale, in de VS gevestigde onderneming, redelijkerwijze niet kan verondersteld worden kennis te hebben van berichtgeving die in een Belgische krant verschijnt.

Seven Cycles kan, als internationale in de VS gevestigde onderneming, evenmin worden verondersteld kennis te hebben van alle exposanten die deelnamen aan één specifieke beurs, te weten Velofollies in Kortrijk in januari 2010, te meer daar zij zelf niet op deze beurs die dat jaar werd gehouden, aanwezig was. Bovendien blijft geïntimeerde in gebreke om aan te tonen welke de omvang is van het gebruik dat zij beweerdelijk op die beurs gemaakt heeft van het teken "n°7even". Geïntimeerde legt weliswaar een factuur neer waaruit deelname aan de beurs zou moeten blijken, doch uit geen enkel element (zoals foto's) blijkt dat zij op die beurs fietsen onder het teken "n°7even" (als merk) heeft tentoongesteld of te koop heeft aangeboden.

Geïntimeerde bewijst dan ook niet dat appellante behoorde te weten, laat staan effectief wist, dat geïntimeerde een voorgebruik maakte van een overeenstemmend teken met betrekking tot dezelfde of overeenstemmende waren.

Evenmin staat vast dat er sprake was van wat het Hof van Justitie in haar rechtspraak aanduidt als "een algemene bekendheid" waaruit men zou kunnen afleiden dat appellante van het aangevoerde voorgebruik op de hoogte diende te zijn. Wel integendeel, de feiten tonen duidelijk aan dat de lancering van de "n°7even" fietsen zich op dat moment nog in een beginfase bevond.

In lijn met het voorgaande, is de rechtsbescherming die het teken van geïntimeerde genoot op 18 juni 2010 minstens zwak.

Dit staat in contrast met de rechtsbescherming die het teken "Seven Cycles" reeds genoot op 18 juni 2010. Inderdaad, uit de feiten en stukken die door appellante worden neergelegd, blijkt dat appellante op het ogenblik van de indiening van haar merkaanvraag, het teken waarvan zij de inschrijving vroeg, al geruime tijd en intensief gebruikte :

als merk, met name ter onderscheiding van de fietsen die zij op de markt brengt. De eerste verkoop van appellante in Europa dateert van 1998 en in België van 2003. Dit is respectievelijk 12 jaar en 7 jaar vóór geïntimeerde voor het eerst publiek naar buiten trad op de Velofollies beurs in Kortrijk in januari 2010;

4670

- als handelsnaam, met name ter onderscheiding van de handelsactiviteiten van appellante in België en de rest van de EU; vanaf minstens 2009 voert Seven Cycles haar handelsnaam in België en dit minstens via haar website sevencycles.be, en wordt zij in België en in andere EU-landen uitgebreid verslagen in allerhande media (zie stuk I.5 en stukken II.1-22 van appellante en infra);
- als domeinnaam: de domeinnaam www.sevencycles.be werd reeds op 22 maart 2008 geregistreerd (stuk I.2 van appellante); deze domeinnaam werd in gebruik genomen vanaf het begin van het jaar 2009 (stuk I.5 van appellante). Dit is opnieuw vóór geïntimeerde werd opgericht.

De domeinnaam stemt overeen met de vennootschapsnaam van Seven Cycles Inc., met het door haar ingeroepen merk en met de door haar gevoerde handelsnaam. Daarenboven blijkt uit de inhoud van de website tot dewelke de domeinnaam toegang verschaft (cfr. de door appellante neergelegde afdrukken), dat deze vrijwel uitsluitend betrekking heeft op het bedrijf van Seven Cycles Inc. en haar producten. Er wordt slechts zeer bondig melding gemaakt van Filip Sport en van de samenwerking die Filip Sport met Seven Cycles is aangegaan. Voor Seven Cycles Benelux wordt Filip Sport met name als verdeler opgegeven. Voor het overige is de website volledig gewijd aan Seven Cycles. Dat de domeinnaam geregistreerd staat op naam van Karel Vercruyse van Filip Sport is zodoende niet pertinent. In elk geval doet het geen afbreuk aangaande hetgeen in verband met de domeinnaam door het hof wordt vastgesteld.

De rechtsbescherming en bekendheid die het teken "Seven Cycles" genoot op de relevante datum van 18 juni 2010 is dan ook aanzienlijk en rechtvaardigt de inschrijving ervan als merk (HvJ EU, arrest Goldhase, punt 52 "*deze mate van bekendheid kan immers juist het belang van de aanvrager rechtvaardigen om zich van een ruimere rechtsbescherming van zijn teken te verzekeren*").

Het valt in de voorliggende omstandigheden niet in te zien hoe appellante als "voorvoorgebruiker" ten overstaan van geïntimeerde te kwader trouw kan zijn : luidens het arrest Goldhase kan de aanvrager immers niet beschuldigd worden van enige kwade trouw bij de inschrijving van zijn merk wanneer deze kan aantonen – en dit ongeacht de eventuele kennis die hij heeft van het feit dat een derde al reeds een identiek of overeenstemmend teken gebruikt (het "voorgebruik") – dat hij zelf nog eerder gebruik van zijn teken had gemaakt (het "voor-voorgebruik") en hij vervolgens het teken als merk laat inschrijven om de door

6071

hem opgebouwde rechtsbescherming te vrijwaren tegen inbreukmakend gebruik door derden. Dit is precies wat er in casu is gebeurd.

Met de inschrijving van haar Gemeenschapsmerk heeft appellante het legitieme doel nagestreefd om haar merk – dat zij overeenkomstig haar voornaamste functie (herkomstaanduidingsfunctie) gebruikt – te beschermen tegen inbreukmakend gebruik door derden, minstens blijft geïntimeerde in gebreke om kwade trouw van appellante bij de indiening van de merkaanvraag te bewijzen.

15. Het hof besluit tot de ongegrondheid van het middel van geïntimeerde.

De inbreukvordering gesteund op artikel 9.1. b) GMV

16. Het gegeven dat appellante geen oppositie heeft gevoerd tegen de inschrijving van het Gemeenschapsmerk nr. 009459281 van de heer Hoornaert heeft geen invloed op het geschil tussen partijen dat in het kader van de huidige beroepsprocedure voorligt.

Een merkhouders kan immers een inbreukverbod bekomen tegen een inbreukmaker, ook al is die laatste titularis van een ingeschreven jonger merk. Er is niet vereist dat het jongere merk eerst nietig wordt verklaard, hetgeen blijkt uit de volgende rechtspraak :

“In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat – in weerwil van de garanties die de procedure van inschrijving van gemeenschapsmerken biedt – niet volledig kan worden uitgesloten dat een teken dat afbreuk kan doen aan een ouder gemeenschapsmerk, toch als gemeenschapsmerk wordt ingeschreven.

Dat is onder meer het geval wanneer de houder van een ouder gemeenschapsmerk geen oppositie heeft ingesteld krachtens artikel 41 van de verordening, ofwel deze oppositie door het BHIM niet ten gronde is onderzocht omdat niet aan de procedurele vereisten van artikel 41, lid 3, was voldaan, zoals in het hoofdgeding overigens het geval was.

(...)

Deze vaststelling geldt mutatis mutandis voor gemeenschapsmerken, zodat moet worden geoordeeld dat het feit dat de houder van een ouder gemeenschapsmerk een inbreukvordering tegen de houder van een jonger gemeenschapsmerk kan instellen, noch het instellen van een vordering tot nietigverklaring bij het BHIM, noch de

u072

middelen van voorafgaande controle die in het kader van de procedure tot inschrijving van gemeenschapsmerken ter beschikking staan, nutteloos maakt.

(...)

Gelet op een en ander moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat artikel 9, lid 1, van de verordening aldus moet worden uitgelegd dat het uitsluitende recht van de houder van een gemeenschapsmerk om iedere derde het gebruik in het economische verkeer te verbieden van tekens die gelijk zijn aan of overeenstemmen met zijn merk, zich uitstrekt tot de derde die houder is van een jonger gemeenschapsmerk, zonder dat dit laatstgenoemde merk eerst nietig hoeft te worden verklaard"

(HvJ EU 21 februari 2013, C-561/11, Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza, nog niet gepubliceerd, punten 45-52).

Daarenboven kan appellante de nietigheid van het Gemeenschapsmerk van de heer Hoornaert in onderhavige procedure niet aanvoeren : zulks is enkel mogelijk als reconventionele vordering of op hoofdvordering bij het BHIM.

Tenslotte is de heer Hoornaert geen partij in deze procedure en is hij de houder van het Gemeenschapsmerk ingeschreven onder nr. 009459281.

17. Artikel 9. 1. b) GMV bepaalt :

1. Het Gemeenschapsmerk geeft de houder een uitsluitend recht. Dit recht staat de houder toe, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, het gebruik van een teken in het economische verkeer te verbieden :

b) dat gelijk is aan of overeenstemt met het Gemeenschapsmerk en gebruikt wordt voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten indien daardoor verwarring bij het publiek kan ontstaan; verwarring omvat het gevaar van associatie met het merk;

Artikel 9.2. GMV bepaalt wat nader moet worden verstaan onder het gebruik van een merk :

b. het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben van waren of het aanbieden of verrichten van diensten onder het teken;

d. het gebruik van het teken in stukken voor zakelijk gebruik en in advertenties.

Opdat appellante zich nuttig op artikel 9.1. b) GMV zou kunnen beroepen, moeten de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn :

- het litigieuze teken wordt in het economisch verkeer gebruikt (hierover bestaat er in casu geen betwisting);
- de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven zijn dezelfde of soortgelijk aan de waren of diensten waarvoor het litigieuze teken wordt gebruikt;
- het litigieuze teken is gelijk aan of stemt overeen met het merk;
- hierdoor bestaat verwarringsgevaar, inhoudende associatiegevaar.

18. Appellante voert terecht aan dat de waren waarvoor het door haar ingeroepen merk is ingeschreven en de waren waarvoor de litigieuze tekens worden gebruikt, dezelfde zijn en dat zij niet soortgelijk zijn, zoals door de eerste rechter werd geoordeeld.

Zoals reeds vastgesteld, is het merk Seven Cycles ingeschreven voor waren in klasse 12 (rijwielen, fietsframes), klasse 21 (waterflessen) en klasse 25 (kleding, schoeisel, hoofddeksele). Geïntimeerde gebruikt de tekens "n°7even" of "n7even" voor exact dezelfde waren.

Geïntimeerde kan, in een poging om hetgeen voorafgaat te ontcrachten, zich niet nuttig beroepen op de bewering dat de fietsen van appellante zich specifiek zouden richten tot een bepaalde nichemarkt, aangezien het hoofdzakelijk zou gaan om naar maat gemaakte racefietsen en mountainbikes die bestaan uit titanium, daar waar geïntimeerde "gewone" racefietsen produceert.

Vooreerst is hetgeen geïntimeerde aanvoert in strijd met de stukken, waaruit blijkt dat de fietsen die zij aanbiedt geen "gewone" racefietsen zijn of "racefietsen middenklassers" doch dat het gaat om "Belgische topkwaliteit" (zie stuk III. 4, pagina 1 van appellante) en waaruit tevens blijkt dat appellante niet enkel mountainbikes of gespecialiseerde racefietsen produceert, maar allerhande modellen (stuk I. 8 van appellante). Die fietsen zijn eveneens niet enkel samengesteld uit "zeldzaam" titanium, maar ook uit gewoon staal en carbon, net zoals de fietsen van geïntimeerde (stuk I. 8 van appellante). Ook de omstandigheid dat appellante hoofdzakelijk (doch niet uitsluitend) fietsen(frames) naar maat maakt, is van weinig tel. Dit geldt des te meer nu ook geïntimeerde de consument de mogelijkheid biedt om zijn/haar fiets naar maat te laten produceren en samenstellen (stuk III. 10 van appellante en stuk 10 van geïntimeerde).

6074

In elk geval is hetgeen geïntimeerde aanvoert niet pertinent. Enkel de letterlijke omschrijving van de waren in de merkinschrijving bepaalt de beschermingsomvang van het merk en niet de (vermeende) commerciële bedoelingen van de merkhouders, hetgeen blijkt uit de volgende rechtspraak :

De kamer van beroep heeft echter geoordeeld dat, gelet op de bijzondere modaliteiten volgens welke de door het oudere merk aangeduide waren in de handel worden gebracht, elk gevaar van verwarring van de conflicterende merken kan worden uitgesloten.

Zoals verzoekster en het BHIM stellen, moet deze factor bij het onderzoek van het verwarringsgevaar in beginsel buiten beschouwing worden gelaten.

(...) In dit verband moeten de „normale” verkoopmodaliteiten van de door de conflicterende merken aangeduide waren als referentie worden genomen, dat wil zeggen de modaliteiten die normaal te verwachten zijn voor de categorie van de door de betrokken merken aangeduide waren. (...).

(...) Aangezien de bijzondere modaliteiten volgens welke de door de merken aangeduide waren in de handel worden gebracht, echter in de tijd en volgens de wens van de houders van deze merken kunnen variëren, mag het prospectief onderzoek van het gevaar van verwarring van twee merken, dat een doel van algemeen belang nastreeft, namelijk voorkomen dat het relevante publiek wordt misleid omtrent de commerciële herkomst van de betrokken waren, niet afhangen van de al dan niet verwezenlijkte commerciële, dus in se subjectieve, bedoelingen van de merkhouders.

(Gerecht 12 januari 2006, T-147/03, Devinlec Développement innovation Leclerc/OHIM- TIME ART Uluslararasi Saat Ticareti ve diş Ticaret, *Jurisp.* 2006 II-00011, punten 101-108, bevestigd door HJEU 15 maart 2007, C-171/06, T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve diş Ticaret/OHIM- Devinlec Développement Innovation Leclerc, *Jurisp.* 2007 I-00041, punt 59).

In dit verband zij beklemtoond dat het voorgenomen gebruik, in een bepaalde sector of op een bepaalde markt, van een merk waarvoor inschrijving is aangevraagd, niet in aanmerking kan worden genomen, omdat deze inschrijving geen beperking in die zin bevat”

u075

(Gerecht 30 juni 2004, T-317/01, M+M/OHIM - Mediametrie *Jurisp.* 2004 II-1817, punt 58; Gerecht 15 september 2009, T-446/07, Royal Appliance International/OHIM - BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx), *Jurisp.* 2009 II-146, punt 29; Gerecht 13 april 2010, T-103/06, Esotrade/OHIM - Antonio Segura Sánchez, *Jurisp.* 2010 II-52, punten 31-32).

19. Wat de overeenstemming betreft tussen het door appellante ingeroepen merk en de beweerd daarop inbreukmakende tekens, alsmede het verwarringsgevaar inhoudende associatiegevaar, overweegt het hof als volgt.

Volgens vaste rechtspraak is er sprake van verwarringsgevaar wanneer het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn (HvJ EU 29 september 1998, Canon, C-39/97, *Jurispr. blz.* I-5507, punt 29, en 22 juni 1999; Lloyd Schuhfabrik Meyer & C° GmbH, C-342/97, *Jurispr. blz.* I-3819, punt 17).

Het gevaar voor verwarring bij het publiek dient globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJ EU 11 november 1997, Sabel, C-251/95, *Jurispr. blz.* I-6191, punt 22, en arresten Canon, punt 16, en Lloyd Schuhfabrik Meyer & C° GmbH, punt 18).

Deze globale beoordeling veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming van de merken, en omgekeerd (Canon, punt 17). De onderlinge samenhang tussen deze factoren komt tot uitdrukking in punt 8 van de considerans van GMV, waarin wordt verklaard dat het begrip "overeenstemming" dient te worden uitgelegd in samenhang met het gevaar voor verwarring, waarvan de afweging afhangt van vele factoren, met name de bekendheid van het merk op de markt, de mogelijkheid van associatie van het merk met het gebruikte of ingeschreven teken en de mate van overeenstemming tussen het merk en het teken en tussen de erdoor geïdentificeerde waren of diensten.

Met het oog op de globale beoordeling van het verwarringsgevaar moet er rekening mee worden gehouden dat de gemiddelde consument van de betrokken waren wordt geacht normaal geïnformeerd en redelijk omzichtig en oplettend te zijn. Ook moet rekening worden

4076

gehouden met het gegeven dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft de verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, maar moet afgaan op het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven. Tevens moet in aanmerking worden genomen dat het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang de soort waren of diensten waarom het gaat (cfr : *“Zodra feitelijk is aangetoond dat de gemiddelde consument een bepaalde waar wegens de objectieve eigenschappen ervan pas na een bijzonder aandachtig onderzoek aankoopt, dient immers rechtens ermee rekening te worden gehouden dat hierdoor het gevaar van verwarring van de merken voor dergelijke waren kleiner kan worden op het beslissende moment waarop de consument tussen deze waren en merken kiest.”*, HvJ EU, 12 januari 2006, Picasso/OHIM-DaimlerChrysler, C-361/04, punt 40).

Het is met inachtnaem van deze criteria dat, teneinde in concreto de overeenstemming te beoordelen tussen het merk van appellante en de beweerd daarop inbreukmakende tekens van geïntimeerde, en het verwarringsgevaar inhoudende associatiegevaar, moet worden onderzocht wat in casu het relevante publiek is en het aandachtsniveau daarvan.

20. Partijen zijn het niet eens over het relevante publiek uit het oogpunt waarvan het merk van appellante en de beweerd daarop inbreukmakende tekens dienen vergeleken te worden, noch over het aandachtsniveau daarvan.

Niet alleen de waren waarvoor het merk werd ingeschreven en deze waarvoor de aangevochten tekens worden gebruikt, zijn in casu identiek, doch eveneens het doelpubliek daarvan (cfr. supra).

Zoals reeds gesteld, kan het aandachtsniveau van het relevante publiek variëren. Het aandachtsniveau van het relevante publiek verschilt naar gelang van de aard van de waren of diensten die onder een merk worden aangeboden (HvJ EG, 22 juni 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH, punt 26).

Indien de in het geding zijnde waren gangbare consumptiegoederen zijn, bestaat het relevante publiek uit de gemiddelde consument, die wordt geacht normaal geïnformeerd en redelijk omzichtig en oplettend te zijn (HvJ EU, 22 juni 2006, C-25/05 P, Storck/BHIM, Jurispr. I-5719, punt 25; HvJ EG, 29 april 2004, C-473/01 P en 474/01 P, Procter & Gamble/BHIM, Jurispr. I-5173, punt 33). Het aandachtsniveau van de consument is in dit geval lager dan bij de aankoop van duurzame goederen die een hoge waarde hebben of uitzonderlijk worden aangekocht of gebruikt (cfr. HvJ 12 januari 2006, Claude Ruiz-Picasso, punten 39 en 40).

WDA

Zoals reeds gesteld, bestaat het relevante publiek van waterflessen (klasse 21) en kleding, schoeisel en hoofddeksels (klasse 25) uit de normaal geïnformeerde en redelijke omzichtige en oplettende consument van deze waren in de Europese Unie. Het betreft gangbare goederen van een relatief geringe waarde die regelmatig door het relevante publiek worden aangekocht.

Wat de fietsen en frames betreft, oordeelt het hof, rekening houdend met de bewoordingen gebruikt in de merkinschrijving, doch eveneens met het gegeven dat het geen consumptiegoederen betreft doch duurzame goederen, die weliswaar niet uitzonderlijk worden aangekocht of gebruikt, doch die toch slechts één maal om de zoveel jaar worden aangekocht en die een hogere waarde hebben dan loutere consumptiegoederen, dat het aandachtsniveau van het relevante publiek van deze waren licht verhoogd is.

De concrete kanalen via dewelke de waren waarvoor het merk van appellante werd ingeschreven en via dewelke de waren waarvoor de aangevochten tekens worden gebruikt, worden aangeboden en verkocht, zijn dezelfde. De betrokken kanalen zijn onder meer het internet, beurzen, fietsenwinkels.

21. Teneinde, vanuit het oogpunt van het hiervoor bepaalde relevante publiek, de mate van overeenstemming te bepalen tussen het merk van appellante en de tekens van geïntimeerde zoals door haar gebruikt, dient men de mate van visuele, auditieve en begripsmatige overeenstemming daartussen te bepalen en na te gaan welk belang dient te worden gehecht aan elk van deze verschillende elementen, rekening houdend met de categorie van de betrokken waren of diensten, alsook met de omstandigheden waarin zij in het economisch verkeer worden gebracht (Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH, reeds aangehaald, punt 27; HvJ EU, 27 april 2006, L'Oréal/BHIM, Revlon, C-235/05, punt 40).

Wanneer een teken bestaat uit zowel woordelementen als figuratieve elementen, zijn de woordelementen in principe meer onderscheidend dan de figuratieve elementen, aangezien de consument eerder naar de betrokken producten zal verwijzen door de naam ervan te vermelden dan door de figuratieve elementen ervan te beschrijven (cfr. Gerecht, 22 mei 2008, *NewSoft Technology/BHIM – Soft*, T-205/06, randnummer 54).

De vergelijking wordt gemaakt tussen het merk zoals ingeschreven en de tekens zoals ze worden gebruikt, met dien verstande weliswaar dat wat woordmerken betreft die ingeschreven werden in zwart/wit (zoals SEVEN CYCLES), het volgende geldt :

678

Op zijn minst in de gevallen waarin het gaat om een merk dat niet in een specifieke of kenmerkende kleur, maar in zwart-wit is ingeschreven, beïnvloedt de kleur of de kleurencombinatie waarin het merk daarna effectief wordt gebruikt, de wijze waarop de gemiddelde consument van de betrokken waren dit merk waarneemt en kan die kleur of kleurencombinatie bijgevolg het gevaar voor verwarring of associatie tussen het oudere merk en het teken dat daarop beweerdelijk inbreuk maakt, doen toenemen.

In deze omstandigheden zou het onlogisch zijn aan te nemen dat de omstandigheid dat een derde voor de weergave van een teken dat beweerdelijk inbreuk maakt op een ouder gemeenschapsmerk, gebruik maakt van een kleur of kleurencombinatie die een aanzienlijk deel van het publiek, ten gevolge van het gebruik van dat oudere merk dat de houder ervan in die kleur of kleurencombinatie heeft gemaakt, met dat oudere merk is gaan associëren, bij de globale beoordeling niet in aanmerking mag worden genomen om de enkele reden dat dit oudere merk in zwart-wit is ingeschreven” (HJEU 18 juli 2013, C-252/12, Specsavers/Asda, nog niet gepubliceerd, punten 37-38).

In casu dient het merk van appellante vergeleken te worden met de volgende beweerd inbreukmakende tekens/het beweerd inbreukmakende merk :

merk zoals ingeschreven	teken zoals gebruikt
SEVEN CYCLES	

4078

<p>SEVEN CYCLES</p>	
<p>SEVEN CYCLES</p>	
<p>SEVEN CYCLES</p>	

<p>SEVEN CYCLES</p>	
---------------------	--

W20

Gezien het element "Cycles" in de ogen van de consument beschrijvend is in relatie tot rijwielen en (fiets)kleding, is het element "Seven" onderscheidend en dominant.

Aangaande de dominante en onderscheidende elementen in het aangevochten teken/merk stelt het hof het volgende vast :

- in zoverre appellante het gebruik van de tekens "n°7even" of "n7even" aanvecht, zoals deze onder meer gebruikt worden op de fietsenframes en kleding, dan is het onderscheidende element "n°7even", "n7even" of zelfs "7even".

Dit is te wijten aan het feit dat geïntimeerde het element "n°" of "n" steevast in een andere kleur uitvoert (in het groen) wanneer het op de waren wordt aangebracht, en zodoende duidelijk te onderscheiden is van "7even", alsmede dat zulk teken in wezen banaal is, aangezien het gewoon verwijst naar een cijfer en, in relatie tot alle waren, veelvuldig kan worden gebruikt;

- in zoverre appellante het gebruik van het semi-figuratieve teken door geïntimeerde aanvecht, zoals **n7even**, of nog zoals zij dit als merk heeft ingeschreven, dan geldt dezelfde conclusie. Het element "n°" en het figuratieve element zijn in een andere kleur uitgevoerd en zodoende duidelijk te onderscheiden van het centrale en dominante element "7even".

Dit geldt des te meer aangezien, wanneer een merk is samengesteld uit woord- en beeldelementen, de eerste meer onderscheidend zijn aangezien consumenten normaliter naar het merk verwijzen met het wordelement, eerder dan door het beeldelement ervan te beschrijven (cfr. supra).

Hieruit volgt dat zowel in het ingeroepen merk als in de aangevochten tekens, de elementen "SEVEN" en "7EVEN" een zelfstandig onderscheidende plaats behouden.

Op basis van deze dominante en onderscheidende elementen dient vervolgens de mate van fonetische, visuele en begripsmatige overeenstemming te worden bepaald.

Bij de beoordeling van de fonetische overeenstemming tussen de woorden en/of wordelementen, dient de uitspraak, het aantal en de volgorde van de verschillende lettergrepen alsmede hun intonatie in de relevante taal te worden onderzocht (Gerecht

4081

2 juni 2010, T-35/09, Procaps/OHIM-Biofarma, *Jurisp.* 2010 II-103, punt 57; Gerecht 25 maart 2009, T-402/07, Kaul/OHIM-Bayer, *Jurisp.* 2009 II-737, punt 83). Een verschil in aantal lettergrepen is niet voldoende om fonetische overeenstemming uit te sluiten (HJEU 17 april 2008, C-108/07 P, Ferrero Deutschland/OHIM-Cornu, *Jurisp.* 2008 I-61, punt 48).

In casu hebben merk en teken elk vier lettergrepen en zullen zij worden uitgesproken als [SE-
VEN CY-KELS] versus [NUM-BER SE-
VEN]. De uitspraak van de dominant en onderscheidende bestanddelen is zelfs overeenstemmend, te weten [SE-
VEN] versus [SE-
VEN] of [NUM-BER
SE-
VEN].

Geïntimeerde erkende dit zelf, naar aanleiding van de observaties door haar ingediend in de oppositie die destijds was ingesteld tegen de aanvraag van haar Gemeenschapsmerk:

Moreover, this verbal element ["even"] shall never be read or pronounced by itself as 'even', but given the dominant use of the number 7, the verbal element shall always be read and pronounced as "seven". The mark as a whole shall always be seen and be pronounced as 'number seven' (stuk III.12 van appellante).

Vrije vertaling van appellante : *Bovendien zal dit verbaal element nooit gelezen of uitgesproken worden op zichzelf als 'even', maar gezien het dominante gebruik van het nummer 7 zal het element altijd gelezen en uitgesproken worden als 'seven'. Het merk in haar geheel zal altijd gezien en uitgesproken worden als 'nummer zeven'.*

Het hof besluit dat er een zekere fonetische overeenstemming bestaat.

Bij de beoordeling van de visuele overeenstemming, en in het bijzonder tussen de dominante en onderscheidende woordelementen van merk en tekens, dient rekening te worden gehouden met de letters, hun lengte en de volgorde van de woorden.

De visuele vergelijking van de dominant en onderscheidende bestanddelen in het ingeroepen merk en in de aangevochten tekens is quasi-identiek, te weten [s-e-v-e-n] versus [7-e-v-e-n of n°- 7-e-v-e-n]. Ook wanneer merk en teken in hun geheel worden vergeleken is er minstens een zeker visuele overeenstemming, veroorzaakt door het feit dat de eerste vijf letters van het merk dezelfde zijn als de laatste vijf letters van de aangevochten tekens.

Het merk zoals ingeschreven en het teken zoals gebruikt verschillen weliswaar wat betreft het figuratieve element of de gebruikte kleur, maar hierboven werd reeds aangegeven dat

4082

die verschillen te wijten zijn aan elementen die minder onderscheidend en dominant zijn in de totaalindruk. Zij zijn daarom van minder belang.

Daarenboven is het ingeroepen merk een woordmerk. Hoewel een woordmerk bestaat uit letters, woorden of groepen van woorden zonder figuratieve elementen, strekt de beschermingsomvang van het merk zich eveneens uit tot het schrift of de typografie waarin het uitgevoerd kan worden (Gerecht 9 september 2010, T-106/09, adp Gauselmann/OHIM-Archer Maclean, *Jurisp.* 2010 II-00182, punt 32; Gerecht 29 oktober 2009, T-386/07, Peek & Cloppenburg/OHIM – Redfil, *Jurisp.* 2009 II-206, punt 27). Uit het feit dat merkinschrijving van appellante ziet op een woord, volgt dan ook dat de specifieke font waarin het element "7even" is uitgevoerd, van weinig belang is.

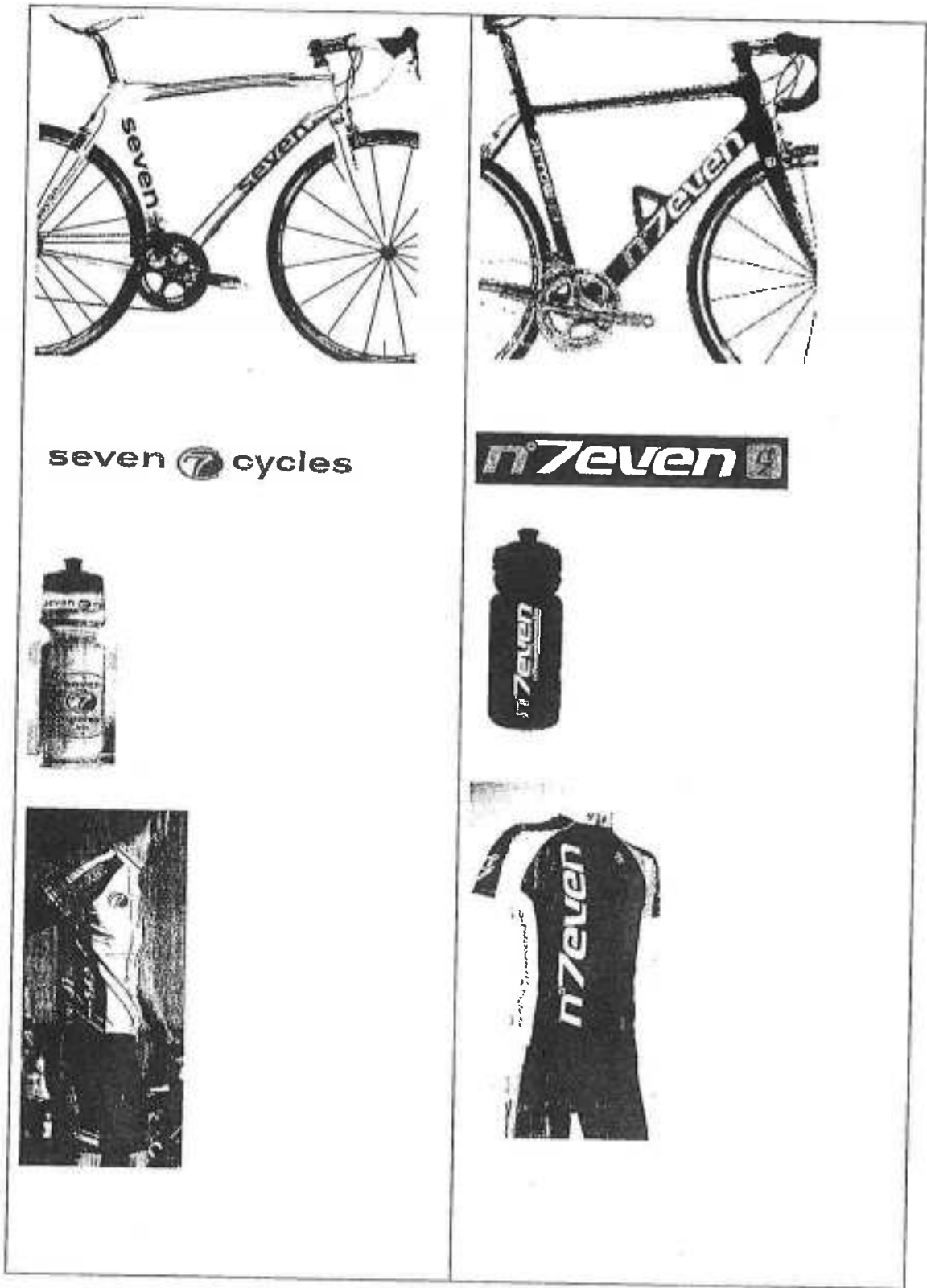
Een zelfde opmerking geldt in de mate dat geïntimeerde argumenteert dat de aangevochten tekens zijn uitgevoerd in verschillende kleuren. Gezien het ingeroepen merk van appellante een woordmerk is, kan het eveneens worden uitgevoerd in varianten met dezelfde of soortgelijke kleuren, hetgeen desgevallend leidt tot een hogere mate van visuele overeenstemming. Aangezien het merk SEVEN CYCLES geen enkele kleur opeist, strekt de bescherming ervan zich eveneens uit tot kleurencombinaties (Gerecht 18 juni 2009, T-418/07, Libro/OHIM-Dagmar Causley, *Jurisp.* 2009 II-00086, punt 65).

Appellante laat terecht gelden dat deze vaststelling des te meer van belang is wanneer men kijkt naar de specifieke wijze waarop zij van haar woordmerk gebruik maakt, *i.e.* in typografie en kleur (veelal wit-zwart-grijs) die opvallende gelijkenissen vertoont met het teken van N7even evenals de afbeelding van het gestileerde getal "7":

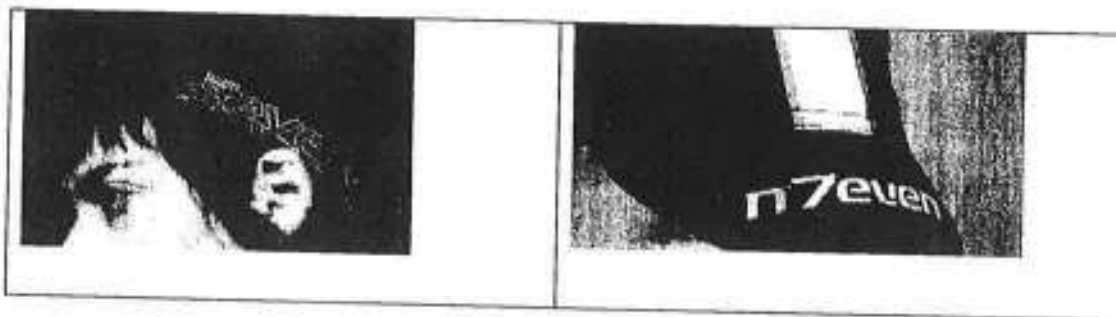
Merk zoals gebruikt	Tekens zoals gebruikt

uod3

wody

Rekening houdende met het feit dat het bestanddeel "7EVEN" een zelfstandige onderscheidende plaats behoudt in de aangevochten tekens, is er ook sprake van een zekere mate van visuele overeenstemming met het dominante bestanddeel in het oudere merk, te weten "SEVEN".

Verder toont de beoordeling van de conceptuele of begripsmatige overeenstemming van de dominante en onderscheidende (woord)elementen duidelijk aan dat zij beiden verwijzen naar 'zeven' of het 'nummer zeven'. Aangezien dit getal geen directe link heeft met de waren in kwestie, stelt appellante terecht dat merk en teken conceptueel identiek zijn.

Dit blijkt ook uit de uitleg die beide partijen geven aan de reden waarom zij elk voor hun respectieve merk hebben gekozen : het was de bedoeling van zowel appellante als geïntimeerde om met hun merk begripsmatig de link te leggen met het getal zeven, gezien de positieve connotaties die het in zich draagt.

Het hof besluit in het kader van de auditieve, visuele en begripsmatige vergelijking waartoe werd overgegaan dat het door appellante ingeroepen merk en de aangevochten tekens conceptueel identiek zijn en er tevens minstens een zekere mate van visuele en fonetische overeenstemming bestaat.

22. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar impliceert tevens dat rekening dient te worden gehouden met het onderscheidend vermogen van het ingeroepen merk.

Hiervoor werd er reeds aan herinnerd dat onderscheidend vermogen inhoudt dat het merk zich ertoe leent de waar waarvoor het is ingeschreven te identificeren als afkomstig van een

4085

bepaalde onderneming en dus deze waar van die van andere ondernemingen te onderscheiden en dat het onderscheidend vermogen moet worden beoordeeld ten opzichte van de waren of diensten waarvoor de inschrijving is verleend, uitgaande van de perceptie ervan door het relevante publiek.

Het onderscheidend vermogen en derhalve de beschermingsomvang van het merk moet worden beoordeeld op het ogenblik dat het merk waarvoor bescherming wordt gevraagd, wordt ingeroepen, met andere woorden bij de inleiding van de procedure (HvJ EU 27 april 2006, C-145/05, *Levi Strauss/Casucci*, *Jurispr.* 2006 I-03703, punt 20).

Het onderscheidende vermogen of de bekendheid van het aangevochten teken op het ogenblik van het inroepen van het merk waarvoor bescherming wordt gevraagd, is van geen tel. Bijgevolg zijn alle stukken waaruit blijkt dat geïntimeerde uitgekende en intensieve marketing en reclame voert (zie onder meer haar stukken 20-22), zonder daaraan afbreuk te willen doen, niet relevant.

Een merk dat een normaal inherent onderscheidend vermogen heeft, heeft een gewone, normale, beschermingsomvang. Dit is het geval voor wat betreft het merk SEVEN CYCLES.

Het iets hogere of licht verhoogde aandachtsniveau van het relevante publiek voor wat betreft de fietsen en fietsframes, volstaat in casu niet om uit te sluiten dat het betrokken publiek, rekening houdende met de onvolmaakte perceptie (cfr. *supra*), kan menen dat de waren vermarkt onder het merk "SEVEN CYCLES" en deze vermarkt onder het teken "N7EVEN" van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn.

In het bijzonder de identiteit van de waren, het gegeven dat het merk en de aangevochten tekens conceptueel identiek zijn en de zekere mate van visuele en auditieve overeenstemming tussen merk en tekens, alsmede het onderscheidend vermogen van het oudere merk, maken het voldoende aannemelijk dat er in casu sprake is van verwarringsgevaar (een zuiver hypothetisch en zelfs indirect verwarringsgevaar volstaat, zonder dat effectieve verwarring dient bewezen te worden).

23. Goede trouw in hoofde van de beweerde inbreukmaker is niet relevant.

24. Het hof besluit, alle relevante omstandigheden in acht genomen, dat appellante zich nuttig kan beroepen op artikel 9.1. b) GMV.

De vordering gesteund op een inbreuk op de artikelen 95 en 96, 1° a) van de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en consumentenbescherming (WMPC, oud) thans de artikelen VI. 104 en 105 WER

25. Een inbreuk op een merkenrecht is tevens een inbreuk op artikel 95 WMPC (oud), thans artikel VI. 104 WER.

26. Het op de markt brengen van waren /een product en de aankleding daarvan kunnen als reclame worden beschouwd.

Het hof oordeelt op grond van alle concrete omstandigheden (cfr. supra) en op basis van een synthetisch onderzoek dat er sprake is van mogelijke verwarring tussen de fietsen en fietsenaccessoires die door appellante op de markt werden gebracht en deze die door geïntimeerde op de markt worden gebracht, waardoor het publiek kan worden misleid aangaande de commerciële oorsprong ervan, in de zin van artikel 96, 1° a) WMPC (oud), thans artikel VI. 105, 1° a) WER.

27. Het hof besluit dat een inbreuk in hoofde van geïntimeerde op de artikelen VI. 104 en 105, 1° a) WER vaststaat.

De vordering van appellante gesteund op de handelsnaam

28. Appellante voert aan dat geïntimeerde, door het gebruik van de handelsnaam "N°7evenBikes" inbreuk pleegt op haar handelsnaam "Seven Cycles".

Zij beroept zich op artikel 8 van het Unieverdrag van Parijs, dan wel op artikel 95 WMPC (oud), thans artikel VI. 104 WER en artikel 96, 1° c) WMPC (oud), thans artikel VI. 105, 1° c) WER.

uost

29. De handelsnaam is de benaming die door een natuurlijke persoon of rechtspersoon wordt gevoerd om zijn handel in het handelsverkeer te onderscheiden van andere handelsondernemingen.

De handelsnaam van een buitenlandse onderneming zal slechts bescherming in België genieten indien hij in België door de buitenlandse onderneming die zich erop beroept publiek, zichtbaar en voortdurend wordt gebruikt of wanneer hij minstens in België door het relevante doelpubliek gekend is.

De handelsnaam wordt beschermd binnen het territorium waarin het openbaar gebruik ervan plaatsvindt. De bescherming is beperkt tot de handelsactiviteiten die identiek of overlappend zijn met deze die gevoerd worden door de oudste gebruiker van de handelsnaam.

Vereist is niet dat de buitenlandse onderneming een vestiging heeft in België.

Het gebruik van een handelsnaam is een feitelijke kwestie, die door alle middelen van recht kan worden bewezen.

30. Appellante laat gelden dat zij handel en reclame voert in België onder de naam "Seven Cycles".

Appellante verwijst dienaangaande terecht naar de domeinnaam www.sevencycles.be, zelfs indien deze domeinnaam niet op haar naam werd geregistreerd, doch wel op naam van de heer Karel Vercruyse.

Uit de afdrukken van de pagina's van de website waaraan de domeinnaam verbonden is, blijkt immers hetgeen door het hof hiervoor reeds werd vastgesteld, te weten dat deze website, die sedert 2009 in gebruik is, vrijwel uitsluitend betrekking heeft op het bedrijf van Seven Cycles Inc. en haar producten. Er wordt slechts zeer bondig melding gemaakt van Filip Sport en van de samenwerking die Filip Sport (die gebruikt maakt van haar eigen handelsnaam) met Seven Cycles is aangegaan. Voor Seven Cycles Benelux wordt Filip Sport met name als verdeler opgegeven. Voor het overige is de hele website aan Seven Cycles en haar producten gewijd. Op de website zijn talrijke foto's terug te vinden van de waren die door Seven Cycles worden aangeboden. De website heeft voor appellante duidelijk een publicitaire en een commerciële functie. Het kan niet ernstig betwist worden dat appellante via deze website, handel drijft.

4088

De betrokken website is in heel België consulteerbaar en heeft dus een geografische draagwijdte die zich over het hele land uitstrekt. Dit wordt trouwens bevestigd door stuk II. 23 van appellante.

Via de domeinnaam www.sevencycles.be voert appellante sedert 2009 op een openbare, zichtbare en voortdurende wijze handel onder de naam "Seven Cycles".

Een zorgvuldig gekozen domeinnaam heeft voor een onderneming tot doel zoveel mogelijk internetgebruikers ertoe aan te zetten om de website die achter de domeinnaam schuilgaat te raadplegen en belangstelling voor zijn aanbod te betonen. Een dergelijk gebruik van de domeinnaam, die naar een aantal waren of diensten dan wel naar de handelsnaam van een onderneming verwijst, moet worden beschouwd als een mededeling die gericht is tot de potentiële consument en waarmee wordt aangegeven dat hij onder die naam een website betreffende deze waren of diensten dan wel betreffende de betrokken onderneming zal vinden (cfr. HWJ EU 11 juli 2013, C-657/11, Best/Visys, nog niet gepubliceerd, punten 47 en 48).

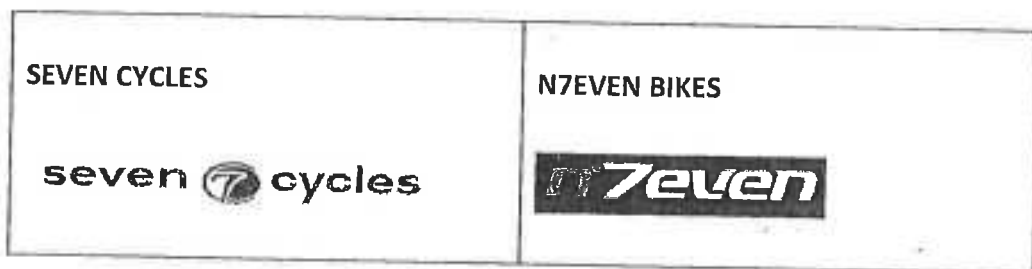
Appellante is gerechtigd, als oudste gebruiker van de handelsnaam "Seven Cycles" op grond van het eerdere gebruik ervan, een later gebruik van een naam die mogelijk verwarring kan stichten, te laten verbieden in het geografische gebied waar de oudere handelsnaam wordt gebruikt.

Het betrokken verwarringsgevaar dient in concreto te worden onderzocht in hoofde van het betrokken of relevante publiek dat de onderneming wenst te bereiken.

Dienaangaande overweegt het hof het volgende.

31. Het verwarringsgevaar wordt traditioneel beoordeeld aan de hand van drie criteria.

In de eerste plaats de mate van identiteit of overeenstemming tussen de namen zelf :

408

Hierboven werd reeds geoordeeld dat beide tekens visueel en auditief in zekere mate overeenstemmen. Geen, of weinig belang kan worden gehecht aan de elementen "bikes" en "cycles", gezien deze niet van aard zijn de naam van een fietsenwinkel of fietsenbedrijf aan te duiden. De (auditieve) overeenstemming tussen het element "seven" en "number seven" is reeds voldoende.

Het tweede criterium is de mate van identiteit of overeenstemming tussen de aard van de uitgeoefende activiteiten. De activiteiten van partijen zijn identiek : zij verkopen en verdelen beiden fietsen en fietsenaccessoires. De omstandigheid dat Seven Cycles geen 'eigen' handelspand heeft met uithangbord, is geenszins doorslaggevend of zelfs pertinent, nu Seven Cycles wel degelijk de handelsnaam van Seven Cycles gebruikt bijvoorbeeld op beurzen en in elk geval gezien het gebruik van haar website onder de domeinnaam .

Het derde criterium is het geografische bereik of de territoriale overlapping van de activiteiten. Via hun respectieve domeinnamen en dealer(s) richten beide partijen zich in casu tot heel België.

Uit het bovenstaande volgt dat er een reëel gevaar bestaat op verwarring tussen de respectieve handelsnamen van de partijen in België. Indicatief daarvoor is stuk V.3 van appellante, alsmede de omstandigheid dat wanneer de consument via Google op zoek gaat naar Seven Cycles in België, hij op de tweede plaats van de natuurlijke zoekresultaten verwezen wordt naar de website van N7even (stuk V.6 van appellante)

32. Het hof besluit dat de vordering van appellante gesteund op haar handelsnaam "Seven Cycles" gegrond is.

De gevorderde maatregelen

De gevorderde staking :

33. Aan geïntimeerde dient krachtens artikel 102.1 GMV de staking opgelegd te worden van de inbreuk op de merkrechten van appellante.

4030

Immers, ingevolge artikel 102 GMV verbiedt de rechtbank van het Gemeenschapsmerk, wanneer zij van oordeel is dat de gedaagde inbreuk op het Gemeenschapsmerk heeft gemaakt of heeft bedreigd te maken, de gedaagde de betrokken handeling te verrichten.

De rechtbank van het Gemeenschapsmerk treft tevens maatregelen overeenkomstig het nationaal recht om ervoor te zorgen dat dit verbod wordt nageleefd.

Een stakingsbevel gesteund op artikel 9.1. b) GMV kan door dit hof opgelegd worden voor het grondgebied van elke lidstaat van de Europese Unie.

Een stakingsbevel uit hoofde van een schending van de artikelen VI. 104 en 105, 1° a) en c) WER kan enkel voor België worden opgelegd.

De gevorderde schadevergoeding :

34. Appellante vordert een schadevergoeding wegens een inbreuk op haar handelsnaamrechten.

Een afzonderlijke schade, dit wil zeggen los van de schade wegens inbreuk op het merk van appellante, uit hoofde van een inbreuk op de handelsnaamrechten van appellante door geïntimeerde, wordt door appellante niet bewezen en minstens onvoldoende aannemelijk gemaakt.

Wat de schade betreft die door appellante wordt gevorderd uit hoofde van de inbreuk op haar merk door geïntimeerde, overweegt het hof als volgt.

Appellante vordert schadevergoeding uit hoofde van verlies en winstderving. Zij voert aan een daling in haar verkoop te hebben gekend die in causaal verband staat met de inbreuk door geïntimeerde op haar merk.

De door appellante voorgelegde grafiek van haar verkopen, gestaafd aan de hand van stukken, toont aan dat zij vanaf 2010 een daling kent in haar verkoopcijfer van "units" (dit zijn frames) waarvan voldoende aannemelijk is dat zij minstens deels te verklaren is door het betreden in 2010 van de markt door geïntimeerde met waren onder de inbreukmakende tekens.

Hoewel de economische recessie van de voorbije jaren of andere omstandigheden zoals meer intensieve reclame door derden voor identieke waren, mogelijks een gedeeltelijke verklaring

4081

kunnen bieden voor de daling in de verkoopcijfers van appellante, is het voldoende aannemelijk dat deze daling niet volledig daaraan te wijten is. Appellante is immers actief in België sedert 2003 en aan de hand van de neergelegde stukken blijkt dat er altijd al derden met overeenstemmende waren op de markt actief waren. Daarbij komt dat enkel appellante onder de recessie blijkt te hebben geleden, en geïntimeerde daarvan blijkbaar weinig last heeft gehad, aangezien zij haar verdelernetwerk in enkele jaren tijd kon uitbouwen tot 48.

Dat de fietsen en frames van appellante zich in een nichemarkt zouden bevinden biedt ook geen volledige verklaring voor de daling in de verkoop van appellante sedert het ogenblik dat geïntimeerde de markt betrad. Uit de verslaggeving in de pers die neergelegd werd, blijkt immers dat de fietsen van geïntimeerde zich eveneens in het "topsegment" bevinden en in de hogere prijsklasse. Beide partijen verhandelen racefietsen, dit in strijd met hetgeen geïntimeerde beweert.

Alle concrete omstandigheden en voorgelegde stukken in acht genomen, alsmede de prijs waaraan appellante haar fietsen verkoopt en de winst die zij aan de hand daarvan maakt, begroot het hof de schade ingevolge de merkinbreuk van geïntimeerde die bestaat in het verlies en de winstderving die door appellante werd geleden op fietsen en fietsframes, op een bedrag van 6.000 euro (30 units in totaal aan 200 euro winst).

De schade en de winstderving op de verkoop van kleding, schoeisel, hoofddeksels en drinkbussen ingevolge de inbreuk op het merk van appellante door geïntimeerde wordt door het hof ex aequo et bono begroot op 1.500 euro.

De schadevergoeding verschuldigd door geïntimeerde aan appellante voor de afbreuk aan het onderscheidend vermogen van het merk van deze laatste, dat niet ernstig kan worden betwist, mede gelet op de duur van de inbreuk op dit merk door geïntimeerde, begroot het hof ex aequo et bono op 2.500 euro.

Op voormelde schadevergoeding (10.000 euro in totaal) zijn vergoedende intresten verschuldigd aan de wettelijke rentevoet vanaf de betekening van de dagvaarding.

Bij de begroting van de schade van appellante werd rekening gehouden met de uitlooperperiode die geïntimeerde de facto genoten heeft na de ingebrekestelling uitgaand van appellante en met de uitlooptermijn van 60 dagen die bij onderhavig arrest aan geïntimeerde bijkomend wordt toegekend en die geacht wordt in casu voldoende lang te zijn.

4092

35. De vordering van appellante om een deskundige aan te stellen met de opdracht zoals door appellante gevorderd, met name om de "inbreukmakende massa" te bepalen, is ongegrond.

Het bepalen van deze inbreukmakende massa is immers in casu redelijkerwijze niet mogelijk.

Al de fietsen, al de kleding, al het schoeisel, al de hoofddeksels en al de drinkbussen die verkocht werden door geïntimeerde werden immers niet noodzakelijk verkocht als gevolg van verwarring in de zin van artikel 9.1. b) GMV die zich voordeed in hoofde van de kopers daarvan.

Het is, om de redenen die hiervoor reeds werden uiteengezet, niet aannemelijk dat de fietsen die door geïntimeerde werden verkocht, allemaal enkel werden verkocht omdat er merkenrechtelijk verwarring is opgetreden in hoofde van het relevante publiek.

Het is dan ook niet nuttig om in casu een deskundige de "inbreukmakende massa" te laten bepalen zoals door appellante gevorderd.

De "inbreukmakende massa" kan niet exact worden begroot door een deskundige, aangezien daarin andere factoren meespelen dan deze die door appellante werden aangevoerd (cfr. supra).

Deze factoren werden door het hof in overweging genomen bij de begroting van de schadevergoeding ex aequo et bono.

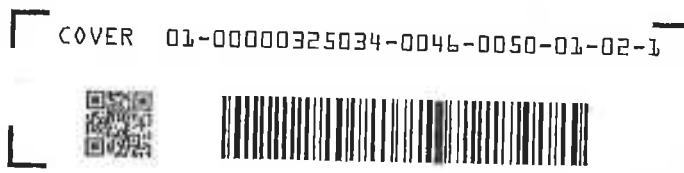
De gevorderde publicatie :

36. De gevorderde publicatie in twee Belgische vakbladen naar keuze van appellante is in casu een vorm van schadeherstel voor deze laatste.

De publicatie dient echter beperkt te blijven tot het dispositief van dit arrest of de onderdelen daarvan die appellante nuttig acht.

De plafonnering van de gevorderde dwangsom :

37. Dit verzoek is ongegrond.

4097

Het plafonneren van de dwangsom zou als gevolg kunnen hebben dat geïntimeerde er voor zou opteren het opgelegde stakingsbevel niet na te leven.

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding

38. Appellante vordert een rechtsplegingsvergoeding van een bedrag van 11.000 euro.

Deze vordering is gegrond gelet op de complexiteit van de zaak. Dat de zaak complex is wordt impliciet erkend door geïntimeerde, aangezien ook zij aanspraak maakte op een rechtsplegingsvergoeding van 11.000 euro.

39. Alle overige door de partijen ingeroepen feitelijke elementen, argumenten en middelen zijn niet ter zake dienend en wegen in ieder geval niet op tegen hetgeen hiervoor door het hof werd overwogen.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Verklaart enkel het hoger beroep gegrond, zoals hierna bepaald;

Doet het bestreden vonnis teniet, behalve in de mate waarin het de vorderingen van de partijen ontvankelijk verklaarde en de vorderingen van N°7evenBikes BVBA ongegrond verklaarde;

4094

Opnieuw recht doend aangaande de gegrondheid van de vorderingen van Seven Cycles Inc. :

Verklaart de vordering van Seven Cycles Inc. gegrond in de hierna bepaalde mate :

Zegt dat N°7evenBikes BVBA zich in de Europese Unie schuldig maakt aan inbreuk op het Gemeenschapsmerk "SEVEN CYCLES" van Seven Cycles Inc., die gerechtigd is zich hiertegen te verzetten overeenkomstig artikel 9.1.b) GMV, door voor de commercialisering van haar fietsen, fietsframes, waterflessen, kleding, schoeisel en hoofddeksels, gebruik te (laten) maken van het teken:

- "n7even",
- "n°7even"
-
-
- dan wel enig woord met het acroniem van 'seven'.

Zegt dat geïntimeerde daden heeft verricht die strijdig zijn met de eerlijke marktpraktijken, en met name met de artikelen VI. 104 en 105, 1° a) WER, door het op de markt brengen van en het reclame voeren voor fietsen, fietsframes, waterflessen, kleding, schoeisel en hoofddeksels onder de hiervoor genoemde tekens.

Zegt dat geïntimeerde zich schuldig maakt aan inbreuk op de handelsnaamrechten van Seven Cycles Inc. in de zin van de artikelen VI. 104 en 105, 1° c) WER en artikel 8 Unieverdrag van Parijs door gebruik te maken van de handelsnaam "n7even", "N7EVENBIKES", of de domeinnaam "<http://n7evenbikes.be>";

Beveelt dienvolgens aan geïntimeerde de staking van elk gebruik van de hiervoor vermelde aangevochten tekens, als domeinnaam, handelsnaam of teken ter onderscheiding van fietsen, fietsframes, waterflessen, kleding, schoeisel en hoofddekseis, en legt bijgevolg aan geïntimeerde het verbod op om, in overeenstemming met artikel 103(2) GMV, in de Europese Unie fietsen, fietsframes, waterflessen, kleding, schoeisel en hoofddekseis, verder te (laten) vervaardigen, aan te (laten) bieden, in de handel te (laten) brengen, voor deze doeleinden in voorraad te hebben en het (laten) voeren van reclame hiervoor, onder een van de hierboven genoemde inbreukmakende tekens, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per dag en per eenmalige daad die zou worden verricht in strijd met het dit arrest, en dit na een termijn van 60 dagen na de betekening ervan;

Veroordeelt geïntimeerde tot betaling aan appellante van een schadevergoeding van, in totaal, 10.000 euro, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de betekening van de inleidende dagvaarding, tot aan de dag van de uitspraak van onderhavig arrest en meer de gerechtelijke interesten vanaf die datum tot de dag der algehele betaling;

Laat appellante toe om het dispositief van dit arrest of de onderdelen daarvan die zij nuttig acht, te laten publiceren in twee Belgische vakbladen naar keuze, op kosten van geïntimeerde, door haar te vergoeden op eenvoudige voorlegging van de facturen;

Legt de kosten van de procedure in eerste aanleg en van de beroepsprocedure ten laste van N°7eveBikes BVBA;

Stelt de kosten vast aan de zijde van Seven Cycles Inc. vast op 307,02 euro (dagvaarding) + 11.000 euro (rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg) + 210 euro (verzoekschrift hoger beroep) + 11.000 euro (rechtsplegingsvergoeding beroepsprocedure).

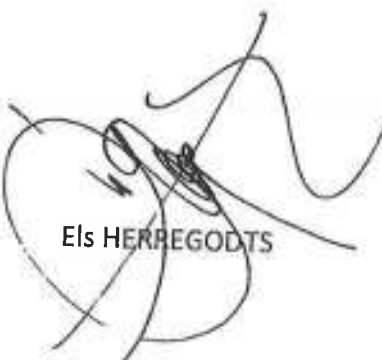
uof

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 24 november 2015 waar aanwezig waren en zitting hielden:

Els HERREGODTS,
Kaatje BATSELIER,

Raadsheer,
Griffier.

Kaatje BATSELIER

Els HERREGODTS

